

ΙΑΚΩΒΟΥ

1 Ἰάκωβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν. **4** Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλει· ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.

5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ οὐκ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. **6** Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. **7** Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου. **8** Ἄνὴρ δίψυχος ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, **10** ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. **11** Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσῳ καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο. Οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρναθήσεται.

12 Μακάριος ἄνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

ΙΑΚΩΒΟΥ

Χαιρετισμός

1 Ἐγὼ ὁ Ἰάκωβος, δοῦλος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπευθύνομαι στοὺς πιστοὺς ἀπὸ τῆς δώδεκα φυλῆς τοῦ Ἰσραήλ, οἱ ὅποιοι ζῆτε διεσπαρμένοι στὸ Ἐξωτερικό. Χαίρετε!

Οἱ δοκιμασίαι δημιουργοὶ ὑπομονῆς καὶ ὑπόθεσι χαρᾶς

2 Ὡς κάθε εἶδος χαρᾶς νὰ θεωρῆτε, ἀδελφοί μου, ὅταν πέσετε σὲ διάφορες δοκιμασίαι, **3** λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεώς σας δημιουργεῖ ὑπομονήν. **4** Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἄς εἶναι τελεία, γιὰ νὰ εἴσθε τέλειοι καὶ ὀλοκληρωμένοι, καὶ νὰ μὴν ὑστερῆτε σὲ τίποτε.

Αἴτησι γιὰ σοφία μὲ πίστι ἀταλάντευτη

5 Ἐὰν δὲ κανεὶς ἀπὸ σᾶς ὑστερῆ σὲ σοφία, νὰ ζητῆ ἀπὸ τὸ Θεό, ὁ ὅποιος δίνει σὲ ὅλους πλουσίως καὶ δὲν προσβάλλει κανένα, καὶ θὰ τοῦ δοθῆ. **6** Ἀλλὰ νὰ ζητῆ μὲ πίστι, χωρὶς νὰ ἔχη καμμιὰ ἀμφιβολία. Διότι ἐκεῖνος, πού ἀμφιβάλλει, ὁμοιάζει μὲ θαλάσσιο κύμα, πού συνταράσσεται ἀπὸ τὸν ἄνεμο καὶ φέρεται πρὸς τὰ ἐδῶ καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ. **7** Νὰ μὴ νομίζῃ δὲ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι θὰ λάβῃ κάτι ἀπὸ τὸν Κύριο. **8** Ἄνθρωπος, πού ἀμφιβάλλει, δὲν πηγαίνει καλὰ σὲ τίποτε (ἀποτυγχάνει, χάνει σ' ὅλες τῖς ἐνέργειές του, ἀφοῦ οἱ ἐνέργειές του δὲν γίνονται μὲ πίστι).

Ὁ πτωχὸς νὰ εἶναι βέβαιος γιὰ τὸ ὕψος του, ὁ πλούσιος γιὰ τὴ ματαιότητά του

9 Ὁ πτωχὸς δὲ καὶ ἄσημος ἀδελφὸς νὰ εἶναι πεπεισμένος γιὰ τὸ ὕψος του (τὸ πνευματικὸ μεγαλεῖο του λόγῳ τῆς πίστεώς του), **10** ὁ δὲ πλούσιος γιὰ τὴν ταπεινὴ κατάστασί του (τὴ ματαιότητά του), διότι θὰ παρέλθῃ ὅπως τὸ ἄνθος τοῦ χόρτου. **11** Ὡς γνωστόν, ἀνατέλλει ὁ ἥλιος μὲ τὴν καυστικὴ θερμότητά του, καὶ ξεραίνει τὸ χόρτο, καὶ τὸ ἄνθος του πέφτει, καὶ ἡ ὠραιότης τῆς μορφῆς του χάνεται. Ἔτσι καὶ ὁ πλούσιος, καθὼς θὰ διέρχεται τὸ βίον του μὲ ἐπιχειρήσεις καὶ ἀπολαύσεις, θὰ μαρναθῆ.

Εὐτυχὴς ὁ νικητὴς στὸν πειρασμό

12 Εὐτυχὴς ὁ ἄνθρωπος, πού ὑπομένει δοκιμασία. Διότι, ἀφοῦ ἀναδειχθῆ νικητὴς, θὰ λάβῃ τὸ στεφάνι τῆς (αἰώνιας) ζωῆς, πού ὑποσχέθηκε ὁ Κύριος γι' αὐτούς, οἱ ὅποιοι τὸν ἀγαποῦν.

13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. 14 Ἐκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος. 15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· 17 πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγή ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. 18 Βουλευθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

19 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν. 20 Ὁργὴ γὰρ ἄνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. 21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ παραλογιζόμενοι ἑαυτοὺς. 23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατῆς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητῆς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ. 24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. 25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατῆς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητῆς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

26 Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι ἐν ὑμῖν μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἢ θρησκεία. 27 Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ

Αἰτία τοῦ ἁμαρτωλοῦ πειρασμοῦ ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος, ὄχι ὁ Θεός

13 Κανεῖς, πὺ ἐχει ἁμαρτωλὸ πειρασμό, νὰ μὴ λέγη, «Ἀπὸ τὸ Θεὸ ἔχω τὸν πειρασμό». Διότι ὁ Θεὸς δὲν ἔχει πείρα τῶν (διαφόρων) κακῶν, καὶ ὁ ἴδιος δὲν προκαλεῖ ἁμαρτωλὸ πειρασμὸ σὲ κανένα. 14 Ἀλλὰ καθέννας μπαίνει σὲ ἁμαρτωλὸ πειρασμὸ ἀπὸ τῆ δικῆ του ἐπιθυμία, πὺ τὸν ἐξωθεῖ καὶ τὸν τραβᾷ μὲ τὸ δόλωμα τῆς ἡδονῆς. 15 Ἐπειτα ἡ ἐπιθυμία, ἀφοῦ συλλάβη, γεννᾷ ἁμαρτία, ἡ δὲ ἁμαρτία, ἀφοῦ ὀλοκληρωθῆ, γεννᾷ θάνατο.

Ἀπὸ τὸ Θεὸ κατεβαίνει μόνο τὸ καλὸ καὶ τέλειο

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. 17 Ἀπὸ πάνω, ἀπὸ τὸ δημιουργὸ τῶν φωτεινῶν ἀστέρων, στὸν ὁποῖο δὲν ὑπάρχει ἀλλοίωσι ἢ σκία λόγῳ κινήσεως καὶ ἀλλαγῆς θέσεως, κατεβαίνει κάθε δόσι, ἡ ὁποία εἶναι καλή (ὄχι κακή), καὶ κάθε δῶρο, τὸ ὁποῖο εἶναι τέλειο (ὄχι ἀτελές). 18 Θέλησε καὶ μᾶς γέννησε μὲ τὸ λόγο τῆς ἀληθείας, γιὰ νὰ εἴμεθα ἓνα ἐκλεκτὸ μέρος τῶν δημιουργημάτων του.

Ἐφαρμοσταὶ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνον ἀκροαταὶ

19 Ἄς εἶναι δέ, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, κάθε ἄνθρωπος ταχύς στὸ νὰ ἀκούση, βραδὺς στὸ νὰ μιλήση, βραδὺς σὲ ὀργή. 20 Διότι ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν συντελεῖ σὲ δικαίωσι ἀπ' τὸ Θεό. 21 Γι' αὐτό, ἀφοῦ ἀποβάλετε κάθε κακία ὡς ρυπαρὸ καὶ περιττὸ πρᾶγμα, δεχθῆτε μὲ ταπεινοφροσύνη τὸ λόγο, ὁ ὁποῖος εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν ἀνθρωπίνη φύσι καὶ δύναται νὰ σᾶς σώση.

22 Νὰ γίνεσθε δὲ ἐφαρμοσταὶ τοῦ λόγου καὶ ὄχι μόνον ἀκροαταί, πὺ ξεγελοῦν τοὺς ἑαυτοὺς τους. 23 Διότι, ἐὰν κανεῖς εἶναι ἀκροατῆς τοῦ λόγου καὶ ὄχι ἐφαρμοστῆς, αὐτὸς ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπο, πὺ βλέπει τὴ μορφή τοῦ σώματός του στὸν καθρέπτη. 24 Εἶδε δηλαδὴ τὸν ἑαυτό του καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἀμέσως λησμόνησε πῶς ἦταν. 25 Ἀλλ' αὐτός, πὺ ἔσχυψε πάνω στὸν τέλειο νόμο, πὺ ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, καὶ παρέμεινε σ' αὐτόν, αὐτός, ἐπειδὴ δὲν ἔγινε ἀκροατῆς πὺ λησμονεῖ, ἀλλ' ἐκτελεστῆς ἔργου, αὐτὸς θὰ εἶναι εὐτυχῆς γιὰ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ ἔργου.

Θρησκεία ἀληθινή

26 Ἐὰν κανεῖς μεταξύ σας νομίζη, ὅτι εἶναι θρησκός, ἐνῶ δὲν χαλιναγωγεῖ τὴ γλῶσσα του, ἀλλὰ ξεγελᾷ τὴ συνείδησί του, αὐτοῦ ἢ θρησκεία εἶναι ματαία (ἀνωφελής). 27 Θρησκεία καθαρὴ καὶ ἀμόλυντη γιὰ

καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. **2** Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι, **3** καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ εἶπητε αὐτῷ, σὺ κάθου ὧδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε, σὺ στῆθι ἐκεῖ ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου, **4** καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν;

5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; **6** Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; **7** Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; **8** Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφὴν, **Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν**, καλῶς ποιεῖτε. **9** εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. **10** Ὅστις γὰρ ὄλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίση δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος. **11** Ὁ γὰρ εἰπὼν, **Μὴ μοιχεύσης**, εἶπε καὶ, **Μὴ φονεύσης**. Εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου. **12** Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. **13** Ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος. Κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχη; **Μὴ** δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; **15** Ἐὰν δὲ

τὸ Θεὸ καὶ πατέρα εἶναι αὕτη: Νὰ ἐνδιαφέρεται κανεὶς γιὰ τὰ ὀρφανὰ καὶ τὶς χήρες στὴν ἀνάγκη τους, νὰ διατηρῇ τὸν ἑαυτό του ἀμόλυντο ἀπὸ τὸν κόσμο.

Ἡ προσωποληψία καταδικάζεται ὡς ἀμαρτία

2 Ἀδελφοί μου, νὰ μὴν ἔχετε τὴν πίστι (τὴ θρησκεία) τοῦ ἐνδόξου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μαζί με προσωποληψίες (Ἀφοῦ ὁ Κύριός μας εἶναι ἔνδοξος, καὶ ἡ πίστι του εἶναι ἔνδοξη, καὶ δὲν πρέπει νὰ τὴν προσβάλλωμε με προσωποληψίες). **2** Ἐὰν, παραδείγματος χάριν, εἰσέλθῃ στὴ συναξί σας ἄνθρωπος με χρυσὰ δακτυλίδια καὶ λαμπρὴ ἐνδυμασία, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς με λερωμένη ἐνδυμασία, **3** καὶ δώσετε σημασία σ' ἐκεῖνον, πὺ φορεῖ τὴ λαμπρὴ ἐνδυμασία, καὶ τοῦ εἰπῆτε, «Σὺ κάθησε ἐδῶ στὴν καλὴ θέσι», καὶ στὸν πτωχὸ εἰπῆτε, «Σὺ στάσου ἐκεῖ» ἢ «Κάθησε ἐδῶ κάτω ἀπὸ τὸ ὑποπόδιό μου», **4** ἔτσι δὲν κάνατε μέσα σας διάκρισι καὶ κρίνατε με διαλογισμοὺς πονηροὺς;

5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Ὁ Θεὸς δὲν ἐξέλεξε τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τὸν κόσμο γιὰ νὰ εἶναι πλούσιοι σὲ πίστι καὶ κληρονόμοι τῆς βασιλείας, τὴν ὁποία ὑποσχέθηκε γι' αὐτούς, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀγαποῦν; **6** Ἀλλὰ σεῖς προσβάλατε τὸν πτωχόν. Δὲν εἶναι οἱ πλούσιοι πὺ σᾶς καταδυναστεύουν; Δὲν εἶναι αὐτοὶ ἐπίσης πὺ σᾶς σύρουν σὲ δικαστήρια; **7** Δὲν εἶναι αὐτοὶ πὺ δυσφημοῦν τὸ καλὸ ὄνομα (τὸ χριστιανικὸ ὄνομα) πὺ δόθηκε σὲ σᾶς; **8** Ἐὰν βεβαίως ἐφαρμόζετε τὸ βασιλικὸ νόμο κατὰ τὸ Γραφικὸ χωρίο, **Ν' ἀγαπᾶς τὸν πλησίον σου σὰν τὸν ἑαυτό σου**, καλῶς πράττετε. **9** Ἐὰν ὅμως προσωποληπτῆτε, κάνατε ἀμαρτία καὶ καταδικάζεσθε ἀπὸ τὸ νόμο ὡς παραβάτες. **10** Διότι, ὅποιος τηρήσῃ ὄλο τὸ νόμο, γίνῃ δὲ παραβάτης σὲ ἓνα, (εἶναι σὰν νὰ) ἔγινε παραβάτης σὲ ὅλα (ὅπως δὴποτε δηλαδὴ καταδικάζεται). **11** Διότι ἐκεῖνος, πὺ εἶπε, **Μὴ μοιχεύσης**, εἶπε καὶ, **Μὴ φονεύσης**. Καὶ ἐὰν δὲν μοιχεύσης, ἀλλὰ φονεύσης, ἔγινε παραβάτης τοῦ νόμου. **12** Ἔτσι νὰ ὁμιλῆτε καὶ ἔτσι νὰ πράττετε, ὡς ἄνθρωποι πὺ πρόκειται νὰ κριθῆτε με νόμο ἐλευθερίας (ἀπὸ τὰ πάθη, ὅπως ἡ προσωποληψία). **13** Ἡ δὲ κρίσις γι' αὐτόν, πὺ δὲν ἔδειξε ἀγάπη, θὰ εἶναι ἄνευ ἀγάπης (σκληρῆ). Ἡ ἀγάπη ὑπερισχύει τῆς κρίσεως.

Πίστι χωρὶς ἔργα εἶναι νεκρὴ

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν λέγῃ κανεὶς, ὅτι ἔχει πίστι, ἀλλὰ δὲν ἔχη ἔργα; **Μὴ** δύναται ἡ πίστι νὰ τὸν σώσῃ; **15** Ἐὰν, παρα-

ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λειπόμενοι ὧσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, **16** εἴπη δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δώτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; **17** Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχη, νεκρά ἐστὶ καθ' ἑαυτήν.

18 Ἄλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πίστιν ἔχεις; Καὶ ἐγὼ ἔργα ἔχω. Δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ ἐγὼ δεῖξω σοὶ ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. **19** Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἰς ἐστὶ; Καλῶς ποιεῖς. Καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίσσουσι. **20** Θέλεις δὲ γνῶναι, ὧ ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν; **21** Ἄβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη, **23** καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα, Ἐπίστευσε δὲ Ἄβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. **24** Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. **25** Ὁμοίως δὲ καὶ Ραὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἑτέρα ὁδῶ ἐκβαλοῦσα; **26** Ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν.

3 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα ληψόμεθα· **2** πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες. Εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα. **3** Ἴδε τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν. **4** Ἴδου καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἂν ἡ ὄρμη τοῦ εὐθύνοντος βούληται. **5** Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ καὶ μεγαλαυχεῖ.

Ἴδου ὀλίγον πῦρ ἠλικὴν ὕλην ἀνάπτει! **6** Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ,

δείγματος χάριν, κάποιος ἀδελφὸς ἢ κάποια ἀδελφὴ εἶναι γυμνοὶ καὶ στεροῦνται τῆς τροφῆς τῆς ἡμέρας, **16** εἴπη δὲ κάποιος ἀπὸ σᾶς σ' αὐτούς, «Πηγαίνετε χωρὶς ἀνησυχία, ζεσταθῆτε καὶ χορτάσετε», ἀλλὰ δὲν τοὺς δώσετε τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὸ σῶμα, τί τὸ ὄφελος; **17** Ἔτσι καὶ ἡ πίστις, ἐὰν δὲν ἔχη ἔργα, μόνη εἶναι νεκρή.

18 Θὰ εἴπη δὲ κάποιος: «Σὺ ἔχεις πίστι; Καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα. Ἀποδείξε μου τὴν πίστι σου ἀπὸ τὰ ἔργα σου, καὶ ἐγὼ θὰ σοῦ ἀποδείξω τὴ δική μου πίστι ἀπὸ τὰ ἔργα μου. **19** Σὺ πιστεύεις, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἕνας; Καλὰ κάνεις. Ἀλλὰ καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουν καὶ φρίττουν. **20** Θέλεις δὲ νὰ μάθης, ὧ ἄνθρωπε ἀνόητε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα εἶναι νεκρή; **21** Ὁ Ἄβραάμ ὁ πατέρας μας δὲν δικαιώθηκε ἀπὸ ἔργα μὲ τὸ ν' ἀνεβάσῃ τὸν Ἰσαὰκ τὸν υἱὸ του στὸ θυσιαστήριο; **22** Βλέπεις, ὅτι ἡ πίστις συντελοῦσε στὰ ἔργα του, καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα ἡ πίστις δικαιώθηκε, **23** καὶ ἔτσι ἐκπληρώθηκε τὸ Γραφικὸ χωρίο ποὺ λέγει, Πίστευσε δὲ ὁ Ἄβραάμ στὸ Θεό, καὶ τοῦ ὑπολογίσθηκε γιὰ δικαίωσι', καὶ (σύμφωνα πρὸς ἄλλο Γραφικὸ χωρίο) ὠνομάσθηκε φίλος τοῦ Θεοῦ». **24** Βλέπετε, λοιπόν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιώνεται ἀπὸ τὰ ἔργα καὶ ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν πίστι. **25** Ἐπίσης καὶ αὐτὴ ἡ Ραὰβ ἡ πόρνη δὲν δικαιώθηκε ἀπὸ ἔργα μὲ τὸ νὰ ὑποδεχθῆ τοὺς ἀπεσταλμένους (τοῦ Ἰσραήλ, τοὺς κατασκόπους) καὶ νὰ τοὺς διώξῃ ἀπὸ ἄλλο δρόμο; **26** Ὅπως δὲ τὸ σῶμα χωρὶς τὸ πνεῦμα εἶναι νεκρό, ἔτσι καὶ ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα εἶναι νεκρή.

Ἡ ἀχαλίνωτη γλῶσσα ἢ μεγάλη συμφορὰ

3 Ἀδελφοί μου, ἂς μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν, ὅτι θὰ τιμωρηθοῦμε περισσότερο. **2** Διότι ὅλοι ἀνεξαιρέτως ὑποπίπτουμε σὲ πολλὰ σφάλματα. Ὅποιος δὲν ὑποπίπτει σὲ σφάλμα μὲ λόγῳ, αὐτὸς εἶναι τέλειος ἄνθρωπος, ἱκανὸς νὰ χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλο τὸ σῶμα. **3** Ἴδου, τὰ χαλινάρια τῶν ἵππων θέτουμε στὰ στόματα, γιὰ νὰ ὑποτάσσωνται σὲ μᾶς, καὶ ἔτσι κατευθύνουμε ὅλο τὸ σῶμα τους. **4** Ἴδου καὶ τὰ πλοῖα, ἐνῶ εἶναι τόσο μεγάλα καὶ σπρώχνονται ἀπὸ ἰσχυροὺς ἀνέμους, κατευθύνονται ἀπὸ ἕνα πολὺ μικρὸ πηδάλιο (τιμόνι) ὅπου θέλει ὁ πηδαλιούχος. **5** Ἔτσι καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸ μέλος, ἀλλὰ κάνει μεγάλα πράγματα.

Ἴδου λίγη φωτιὰ πόσο μεγάλο δάσος καίει! **6** Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι φωτιὰ, ἢ μεγάλη καταστροφή'. Ἐπίσης ἡ γλῶσσα εἶναι ἐκείνη μεταξὺ τῶν μελῶν μας, ποὺ (σὰν ἄλλο πινέλο ποὺ κηλιδώνει καθαρὴ ἐπιφά-

1. Ἡ, καὶ θεωρήθηκε δίκαιος

ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας. Οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦσα ὄλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γέεννης.

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ. **8** Τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι. Ἄκατάσχετον κακόν, μεστή ἰοῦ θανατηφόρου! **9** Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας. **10** Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι. **11** Μῆτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; **12** Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἄλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραῦτητι σοφίας. **14** Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. **15** Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. **16** Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. **17** Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθής, μεστή ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. **18** Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

νεῖα) κηλιδώνει ὀλόκληρο τὸ σῶμα, καὶ (σὰν ἄλλη μάχαιρα) φλογίζει σὰν ἄλλο ἀκονιστικὸ τροχὸ τὸ σῶμα καὶ φλογίζεται ἀπὸ τῆς γέεννας (ἀπὸ τῆς φωτιᾶς τῶν παθῶν). (Ὅπως δηλαδὴ ἡ μάχαιρα φλογίζει τὸν ἀκονιστικὸ τροχὸ καὶ φλογίζεται ἀπ' αὐτόν, ἔτσι καὶ ἡ γλῶσσα ἐξάπτει τὸν ἐμπαθῆ ἄνθρωπο καὶ ἐξάπτεται ἀπ' αὐτόν).

7 Κάθε δὲ εἶδος θηρίων καὶ πτηνῶν καὶ ἐρπετῶν καὶ θαλασσίων ζῴων δαμάζεται καὶ ἔχει δαμασθῆ ἀπὸ τοῦ εἶδος ἀνθρώπου. **8** Ἀλλὰ τῇ γλῶσσᾳ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δὲν δύναται νὰ δαμάσῃ. Ἀσυγκράτητο κακόν, γεμάτη θανατηφόρο δηλητήριον! **9** Μ' αὐτῇ δοξολογοῦμε τὸ Θεὸ καὶ πατέρα, καὶ μ' αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἔχουν γίνει συμφώνως πρὸς τὴν (πνευματικὴν) μορφὴν τοῦ Θεοῦ. **10** Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ στόματος βγαίνει δοξολογία καὶ κατάρα. Δὲν πρέπει, ἀδελφοί μου, αὐτὰ νὰ γίνωνται ἔτσι. **11** Μήπως ἡ πηγὴ ἀπὸ τοῦ ἴδιου στόμιου ἀναβλύζει γλυκὸ καὶ πικρὸ νερό; **12** Μήπως δύναται, ἀδελφοί μου, ἡ συκία νὰ κἀνη ἐλιές ἢ τὸ κλῆμα νὰ κἀνη σῦκα; Ἐπίσης καμμιά πηγὴ δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἄλυμυρό καὶ γλυκὸ νερό.

Οὐράνια καὶ ἐπίγεια σοφία

13 Ποιὸς εἶναι σοφὸς καὶ κάτοχος πολλῶν γνώσεων μεταξύ σας; Ἄς δεῖξῃ μὲ τὴν καλὴν διαγωγὴν τὰ ἔργα του μὲ ταπεινοφροσύνη, ἢ ὁποία προέρχεται ἀπὸ τῆς σοφίας. **14** Ἐὰν ὅμως ἔχετε πικρὴ ζηλοτυπία καὶ προκλητικὴ διάθεσι στὴν καρδίᾳ σας, μὴ κομπορρημονεῖτε καὶ λέγετε φέμα ἀπέναντι στὴν ἀλήθεια. **15** Αὐτὴ ἡ σοφία δὲν κατεβαίνει ἀπὸ πάνω (ἀπὸ τὸν οὐρανόν), ἀλλ' εἶναι ἐπίγεια, σαρκικὴ, δαιμονικὴ. **16** Ὅπου δὲ εἶναι ζηλοτυπία καὶ προκλητικὴ διάθεσι, ἐκεῖ εἶναι ἀκαταστασία καὶ κάθε ἄσχημο πρᾶγμα. **17** Ἀντιθέτως ἡ σοφία, ἢ ὁποία κατεβαίνει ἀπὸ πάνω (ἀπὸ τὸν οὐρανόν), πρῶτα μὲν εἶναι ἀγνή, ἔπειτα ἄνευ διαταραχῆς καὶ ἀταξίας, εὐγενῆς, εὐπειθῆς², πλήρης ἀγάπης καὶ καλῶν καρπῶν, ταπεινόφρων καὶ ἀκατηγόρητη³. **18** Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης (τῆς σωτηρίας) ἀφθόνως παράγεται γιὰ ὅσους πράττουν τὸ καλόν.

1. Ἡ, ἡ μεγάλη συμφορὰ, ἢ, ὀλόκληρος κόσμος καταστροφῆς

2. Ἡ, ἄνευ πείσματος

3. Ἡ, ἄμειπτη

Οἱ ἐπιθυμίες αἰτίες πολέμων καὶ μαχῶν

4 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; **2** Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε. Φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν. Μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε.

Καὶ οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. **3** Αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες! Οὐκ οἶδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; Ὃς ἂν οὖν βουλευθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. **5** Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ Γραφή λέγει, Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ Πνεῦμα ὃ κατώκησεν ἐν ἡμῖν, **6** μείζονα δὲ δίδωσι χάριν; Διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ. Ἀντίστητε τῷ Διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν. **8** Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. Καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσατε καρδίας, δίψυχοι. **9** Ταλαιπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε. Ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. **10** Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. Ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον. Εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτὴς. **12** Εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης καὶ κριτὴς, ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι. Σὺ δὲ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

4 Ἀπὸ ποῦ προέρχονται οἱ πόλεμοι καὶ οἱ μάχες μεταξύ σας; Δὲν προέρχονται ἀπ' αὐτό, ἀπ' τὴν ἐπιθυμίαν σας γιὰ ἀπολαύσεις, ποὺ ἐστρατεύουν στὰ μέλη σας; **2** Ἐπιθυμεῖτε, διότι δὲν ἔχετε. Ἀντιπαθεῖτε καὶ μισεῖτε, διότι δὲν δύνασθε νὰ ἐπιτύχετε. Μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε.

Δὲν ἔχετε δέ, διότι δὲν ζητεῖτε. **3** Ζητεῖτε, ἀλλὰ δὲν λαμβάνετε, διότι ζητεῖτε γιὰ κακὸ σκοπὸ, γιὰ νὰ δαπανήσετε γιὰ τὴν ἡδονικὴν ἐπιθυμίαν σας.

«Ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν»

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες! Δὲν γνωρίζετε, ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν κόσμον προκαλεῖ τὴν ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν θελήσῃ νὰ γίνῃ φίλος πρὸς τὸν κόσμον, γίνεται ἀντικείμενο τῆς ἔχθρας τοῦ Θεοῦ. **5-6** Ἡ νομίζετε, ὅτι ἀσκόπως ἡ Γραφή λέγει, «Τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο κατώκησε μεταξύ μας, ὑπεραγαπᾷ καὶ ὑπερευνοεῖ μὲν ζηλοτυπία»; Γι' αὐτὸ λέγει: Ὁ Θεὸς τοὺς ὑπερηφάνους πολεμεῖ, ἐνῶ τοὺς ταπεινοὺς εὐνοεῖ.

Ὑποταγὴ στὸ Θεό, ἀντίστασι στὸ Διάβολο

7 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν στὸ Θεό. Ἀντισταθῆτε στὸ Διάβολο, καὶ θ' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ σας. **8** Πλησιάσατε στὸ Θεό, καὶ θὰ σας πλησιάσῃ. Καθαρίσατε τὰ χεῖρα σας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἐξαγνίσατε τὴν καρδίαν σας, δίβουλοι. **9** Συντριβῆτε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε. Τὸ γέλιο σας ἄς μετατραπῆ σὲ πένθος καὶ ἡ χαρὰ σὲ κατήφεια (σὲ θλίψη). **10** Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ θὰ σας ὑψώσῃ.

Ἀποφυγὴ τῆς καταλαλιᾶς καὶ κατακρίσεως

11 Μὴ κακολογεῖτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, ἀδελφοί. Ὅποιος κακολογεῖ ἀδελφὸν καὶ κατακρίνει τὸν ἀδελφὸν του, κακολογεῖ τὸν νόμον καὶ κατακρίνει τὸν νόμον (ποὺ ἀπαγορεύει τὴν κατάκρισι). Καὶ ἀφοῦ κατακρίνεις τὸν νόμον, δὲν εἶσαι τηρητὴς τοῦ νόμου, ἀλλὰ κριτὴς. **12** Ἐνας εἶναι ὁ νομοθέτης καὶ ὁ κριτὴς, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ σώσῃ καὶ νὰ καταδικάσῃ σὲ ἀπώλεια. Ἐνῶ σὺ, ποὺ κατακρίνεις τὸν ἄλλο, ποιὸς εἶσαι;

Πεποίθησι σὲ ἀλαζονικὲς ἐπιθυμίες

13 Ἄγε νῦν, οἱ λέγοντες· Σήμερον καὶ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἓνα καὶ ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν· **14** οἴτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; Ἄτις γὰρ ἔσται ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ καὶ ἀφανιζομένη. **15** Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. **16** Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν. Πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρὰ ἐστίν.

17 Εἰδότες οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιῶντι, ἁμαρτία αὐτῶ ἐστίν.

5 Ἄγε νῦν, οἱ πλούσιοι. Κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς τάλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. **2** Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν, **3** ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῶν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. **4** Ἴδου ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν κρᾶζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου σαβαώθ εισεληλύθασιν. **5** Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. **6** Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἴδου ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῶ ἕως λάβῃ ὑετὸν πρῶιμον καὶ ὄψιμον. **8** Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε. **9** Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε. Ἴδου ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. **10** Ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῶ ὀνόματι Κυ-

13 Ἐλάτε τώρα ἐσεῖς, οἱ ὅποιοι λέγετε: «Σήμερον καὶ αὔριον θὰ πᾶμε σ' αὐτὴ τὴν πόλιν, καὶ θὰ μείνωμε ἐκεῖ ἓνα ἔτος, καὶ θὰ κάνωμε ἐμπόριο, καὶ θὰ κερδίσωμε». **14** Λέγετε αὐτὰ ἐσεῖς, οἱ ὅποιοι δὲν γνωρίζετε οὔτε τί θὰ συμβῆ αὔριο. Διότι τί εἶναι ἡ ζωὴ σας; Σὰν ἀτμὸς εἶναι βεβαίως, ὁ ὁποῖος φαίνεται γιὰ λίγο καὶ ἔπειτα ἐξαφανίζεται. **15** Ἀντὶ γι' αὐτὰ ἔπρεπε νὰ λέγετε: «Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, τότε θὰ ζήσωμε καὶ θὰ κάνωμε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο». **16** Τώρα ὅμως ἔχετε πεποίθησι στὶς ἀλαζονικὲς ἐπιθυμίες σας. Κάθε τέτοια πεποίθησι εἶναι κακὴ.

Ἀλλοίμονο στοὺς σκληροὺς πλουσίους

17 Αὐτὸς δέ, ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ πράττῃ τὸ καλὸ, ἀλλὰ δὲν πράττει, αὐτὸς ἁμαρτάνει (Ὁ παρῶν στίχος συνδέεται πρὸς τὰ ἐπόμενα).

5 Ἐλάτε τώρα, οἱ πλούσιοι. Κλαύσατε μὲ γοερὲς κραυγὲς γιὰ τὶς συμφορὲς ποὺ σᾶς ἔρχονται. **2** Ὁ πλοῦτος σας ἔχει σαπίσει, καὶ τὰ (ἀποθηκευμένα) ροῦχα σας ἔχουν φαγωθῆ ἀπὸ τὸ σκόρο. **3** Τὸ χρυσάφι σας καὶ τὸ ἀσήμι ἔχουν σκουριάσει (μένουν ἀχρησιμοποίητα), καὶ ἡ σκουριά τους θὰ εἶναι μαρτυρία ἐναντίον σας, καὶ θὰ φάγῃ τὶς σάρκες σας σὰν φωτιά. Συσσωρεύσατε πλοῦτο (γιὰ) τὶς ἔσχατες ἡμέρες (ἡμέρες τιμωρίας σας). **4** Ἴδου ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν, ποὺ θέρισαν τὰ χωράφια σας, καὶ σεῖς τὸν κατακρατήσατε, κραυγάζει, καὶ οἱ κραυγὲς τῶν θεριστῶν ἔχουν φθάσει στὰ αὐτιά τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων. **5** Ζήσατε πάνω στὴ γῆ μὲ ἀπολαύσεις καὶ σπατάλες, θρέψατε τοὺς ἑαυτοὺς σας ὅπως (τρέφονται τὰ ζῶα) γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς σφαγῆς. **6** Καταδικάσατε, φονεύσατε τὸν ἀθῶο· δὲν σᾶς προβάλλει ἀντίστασι.

Ὑπομονὴ καὶ ὄχι γογγυσμὸς

7 Κάνετε δέ, ἀδελφοί, ὑπομονὴ μέχρι τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου. Ἴδου ὁ γεωργὸς περιμένει τὸν πολύτιμο καρπὸ τῆς γῆς, καρτερώντας μὲ ὑπομονὴ γι' αὐτόν, γιὰ νὰ πέσῃ πρῶιμη (φθινοπωρινὴ) καὶ ὄψιμη (ἀνοιξιάτικη) βροχή. **8** Κάνετε ὑπομονὴ καὶ σεῖς, μείνετε σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι, διότι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου πλησίασε. **9** Μὴ γογγύζετε ὁ ἓνας κατὰ τοῦ ἄλλου, ἀδελφοί, γιὰ νὰ μὴ καταδικασθῆτε. Ἴδου ὁ δικαστὴς στέκεται μπροστὰ στὴν πόρτα. **10** Ὡς παράδειγμα τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς ὑπομονῆς λάβετε, ἀδελφοί μου, τοὺς προφήτες, οἱ ὅποιοι

ρίου. **11** Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας. Τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδατε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.

12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινα ὄρκον. Ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω. Εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω. **14** Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. **15** Καὶ ἡ εὐχή τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος. Κἂν ἁμαρτίας ἦ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. **16** Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. **17** Ἦλιος ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῆ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. **18** Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

19 Ἀδελφοί, εἴαν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, **20** γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

κῆρυξαν στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. **11** Ἴδου μακαρίζομε ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ὑπομένουν. Γιὰ τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰὼβ ἀκούσατε, καὶ τὸ (αἴσιο) τέλος, ποῦ τοῦ ἐπιφύλαξε ὁ Κύριος, εἶδατε, διότι ὁ Κύριος εἶναι πολυεὺσπλαγχνος καὶ γεμᾶτος ἔλεος.

Ἀπαγόρευσι ὄρκου

12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, νὰ μὴν ὀρκίζεσθε οὔτε στὸν οὐρανὸν, οὔτε στὴ γῆ, οὔτε μὲ κάποιον ἄλλον ὄρκο. Ἄς εἶναι δὲ τὸ «ναί» σας ναί, καὶ τὸ «ὄχι» ὄχι (ὁ λόγος σας δηλαδὴ ν' ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλήθεια), γιὰ νὰ μὴ καταδικασθῆτε.

Περὶ προσευχῆς, ψαλμωδίας, εὐχελαίου, ἀλληλοεξομολογήσεως

13 Ὑποφέρει κάποιος μεταξύ σας; Ἄς προσεύχεται. Βρίσκεται κάποιος σὲ κατάστασι εὐθυμίας; Ἄς ψάλλῃ. **14** Ἀσθενεῖ κάποιος μεταξύ σας; Ἄς προσκαλέσῃ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἄς προσευχηθοῦν γι' αὐτόν, καὶ ἄς τὸν ἀλείψουν μὲ λάδι στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. **15** Καὶ ἡ σπλαγχνικῆ¹ προσευχὴ θὰ σώσῃ τὸν ἀσθενῆ, καὶ θὰ τὸν σηκώσῃ ἐπάνω ὁ Κύριος. Καὶ ἂν ἀκόμη ἔχη κάνει ἁμαρτίες, (καὶ στὴν περίπτωσι αὐτῆ) θὰ γίνῃ σ' αὐτόν θεραπεία. **16** Νὰ ἐξομολογήσθε μεταξύ σας τὰ πταίσματα, καὶ νὰ προσεύχεσθε ὁ ἓνας γιὰ τὸν ἄλλο, γιὰ νὰ συγχωρηθῆτε. Ἔχει μεγάλη δύναμι ἡ δέησι τοῦ εὐσεβοῦς, ὅταν εἶναι ἔντονη. **17** Ὁ Ἦλιος ἦταν ἄνθρωπος, τῆς αὐτῆς φύσεως μὲ μᾶς, καὶ προσευχήθηκε ἐντόνως νὰ μὴ βρέξῃ, καὶ δὲν ἔβρεξε πάνω στὴ γῆ τρία ἔτη καὶ ἕξι μῆνες. **18** Καὶ πάλι προσευχήθηκε, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωσε βροχὴ καὶ ἡ γῆ παρήγαγε τὸν καρπὸ τῆς.

Τὸ διπλὸ κέρδος ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία ἐπιστροφῆς παραστρατημένου

19 Ἀδελφοί! Ἐὰν κάποιος μεταξύ σας παραστρατήσῃ ἀπὸ τὸ καλὸ καὶ κάποιος τὸν ἐπιστρέψῃ, **20** νὰ ξέρῃ (νὰ εἶναι βέβαιος), ὅτι αὐτός, ποῦ ἐπέστρεψε ἓνα ἁμαρτωλὸ ἀπὸ τὴν πλάνη τοῦ δρόμου του, θὰ σώσῃ μία ψυχὴ ἀπὸ τὸ θάνατο (τὴν ψυχὴ τοῦ ἄλλου), καὶ θὰ καλύψῃ πλῆθος ἁμαρτιῶν (ἰδικῶν του ἁμαρτιῶν).

1. Ἦ, ἰκετευτικὴ